

Marit Bouwmeester

Hard op weg naar olympisch goud

Zeilster Marit Bouwmeester (23) uit Warten is een voorname Friese kanshebber op goud tijdens de Olympische Spelen van 2012. De 23-jarige zeilster uit Warten zet er alles voor opzij - maar krijgt er ook veel voor terug. Door **Gerard Bos**.

De Olympische Spelen in Londen zijn van 25 juli tot 12 augustus 2012. In het zellen komt de Laser Radial-klasse zes dagen aan bod: op 30 en 31 juli, 1, 3, 4 en 6 augustus.

Gisteren vierde topzellster Marit Bourmeester haar 23e verjaardag. Over ruim een jaar heeft ze mogelijk een extra feestje in de zomermaanden: die van olympisch medaillewinnares. Het is hét doel waar de Wartense al jaren naar toe werkt. Foto: Frans Andringa

Zeg medaillekandidaten uit Fryslân voor de Spelen van volgend jaar en bijna iedereen zal beginnen over turner Epke Zonderland, iets minder bekend is de naam van Marit Bouwmeester. Hoe anders zal dat zijn over dik een jaar, als eind juli in Weymouth de zeilwedstrijden van de Olympische Spelen van Londen van start gaan.

De Friese zeilster is tegen die tijd medaillekandidate, dat kan bijna niet anders. Ze won sinds 2009 viermaal een wereldbekerwedstrijd en werd vorig jaar tweede tijdens de wereldkampioenschappen in haar klasse (Laser Radial). Een nuchtere Friezin, op weg naar olympisch eremetaal. Het aftellen is begonnen.

„Let niet op de rotzooi.” Marit Bouwmeester wijst op zeilspullen en bagage die in de woonkamer van het ouderlijk huis in Warten liggen. De Friezin is net terug uit Weymouth, waar ze halverwege deze maand op het olympische water een wereldbekerwedstrijd won. „En nu ben ik even zeven dagen thuis”, knikt ze. „Daarna ga ik weer naar Weymouth, waar we met de hele Nederlandse zeilkernploeg wonen om te kunnen trainen.”

Trainen, reizen, wedstrijden zeilen, even terug in Fryslân zijn; het is leven als een nomade. Het is het lot van de topsporter, die alles in het teken stelt van dat ene ultieme doel: Olympisch goud. Maar met Bouwmeester hoeft niemand medelijden te hebben. „Ik doe het graag, heb het er allemaal voor over. Het vele weg zijn, daar wen je aan. Het is ook niks voor mij om langer dan twee weken op dezelfde plek te zijn.” Ze rekent even snel uit hoeveel dagen ze niet in Fryslân is. „Dat zijn al snel 270 per jaar.”

Leven vanuit de koffer, zou je dus kunnen zeggen. Maar dan wel eentje die goed ingepakt is. „Dat is typisch m'n moeder”, lacht Bouwmeester. „Die legt de was namelijk keurig in stapeltjes klaar.” In het gezin zijn

Vriendinnen zien me gelukkig gewoon als Marit. En niet als die zeilster

ze het wel gewend, al dat zeilen. Overall in het ouderlijk huis zijn herinneringen terug te vinden aan de zeilsuccessen van Marit en ook van broer Roelof en zus

Anneke. Net als Marit heeft ook Roelof kans op deelname aan de Spelen, maar dan in de Laserklasse bij de mannen.

Bij haar familie zijn, in haar oude, vertrouwde omgeving, dat betekent thuiskomen. „Terug zijn in Fryslân vind ik altijd leuk. In Warten kan ik altijd mezelf zijn, word ik niet alleen maar als 'Marit de zeilster' gezien. Niet dat me dat stoort, hoor. Maar het is wel leuk dat m'n vriendinnen hier me gewoon zien als Marit, een vriendin. En dat we niet over zeilen praten, maar over alles waar je met vriendinnen over praat.” Met een knipoog: „Kleding, mannen, en zo.”

Andere culturen

Moderne communicatiemiddelen maken het leven in 'verwegistan' ook een stuk gemakkelijker, vertelt ze. „Nu is er skype, e-mail, twitter; noem maar op.

Een paar jaar geleden was dat anders. Ik was zeventien toen ik in Los Angeles zat voor het zeilen. Daar zit je dan, alleen. En je wilt naar huis bellen.” Ze schudt het hoofd en lacht: „Wist ik veel dat er als landcode ook nog +31 voor het telefoonnummer moest.”

Door haar loopbaan als topszilster komt Bouwmeester overal ter wereld, van hier tot Sydney en alles daartussenin. Het zijn de mooie kanten van een leven als topsporter. „Je komt in andere werelden, leert andere culturen kennen. Je ziet een hoop dankzij de sport.”

Maar het is minder romantisch dan de buitenwacht soms denkt. „Voor de sport moet je ook hoop doen. En er een hoop voor laten. Want uiteindelijk zeil ik om te winnen, om de beste te zijn, zoals volgend jaar op een Olympische Spelen de bedoeling is. Al-

les staat in het teken daarvan. Ik geniet wel van die andere werelden, maar niet zoals in het begin, toen ik nog iets jonger was. Als ik nu ergens ben en er is een bijzondere berg, om maar wat te noemen, dan denk ik: die

Het weer, de wind... Dat is wel eens lastig voor een control freak als ik

berg wil ik bezoeken. Maar dat kan óók in 2013. Dan is die berg er ook nog wel.”

Er is op dit moment maar één berg die haar interesse heeft: de Olympus. Het is die spreekwoordelijke berg waarvan vele topsporters dromen. Bovenop de top, zwaaien met een gouden plak. „Ik zal nooit een dag training skippen om bijvoorbeeld op het strand te gaan liggen.”

Tegelijk weet ze dat ze niet moet doorslaan. Er is een tijd om te trainen en een tijd om te ontspannen, en ook dat kan de Wartense naar eigen zeggen heus. „Weet je wat het is”, klinkt het, terwijl ze een slok van haar thee neemt. „het moet in balans zijn.”

Ook mentaal is die balans belangrijk voor de vice-wereldkampioen (2e op het WK van 2010). Ze moet zich niet gek laten maken door iedereen die denkt dat ze 'wel even goud gaat ophalen' in Londen. Dat ze de wereldbekerwedstrijden in Weymouth won, bevestigt echter dat het raar moet lopen wil ze niet volgend jaar op z'n minst een medaillekandidate zijn. „Al

Wie, wat & waar

- **Wie:** Marit Bouwmeester (17 juni 1988)
- **Wat:** professioneel zeilster
- **Waar:** Warten en Weymouth (Engeland)
- **Debuut:** Marit Bouwmeester debuteerde in 2002 en zeilde eerste in de Splash en de Optimist, twee verschillende soorten boten in de zeilsport. Nadat ze goed presteerde tijdens wintertrainingen werd de Friezin uitgenodigd voor de jeugdkerploeg van het Watersportverbond.
- **Doorbraak:** in 2007. Door leeftijdsrestricties aan de Splash en Optimist veranderde ze van boot: ze ging zeilen in de Laser Radial-klasse. Daarin won ze in 2007 voor

het eerste het NK zeilen in die categorie, waarna diverse internationale podiumplaatsen en overwinningen volgden. Inmiddels heeft ze vier wereldbekerzeges op haar erelijst en een zilveren WK-medaille.

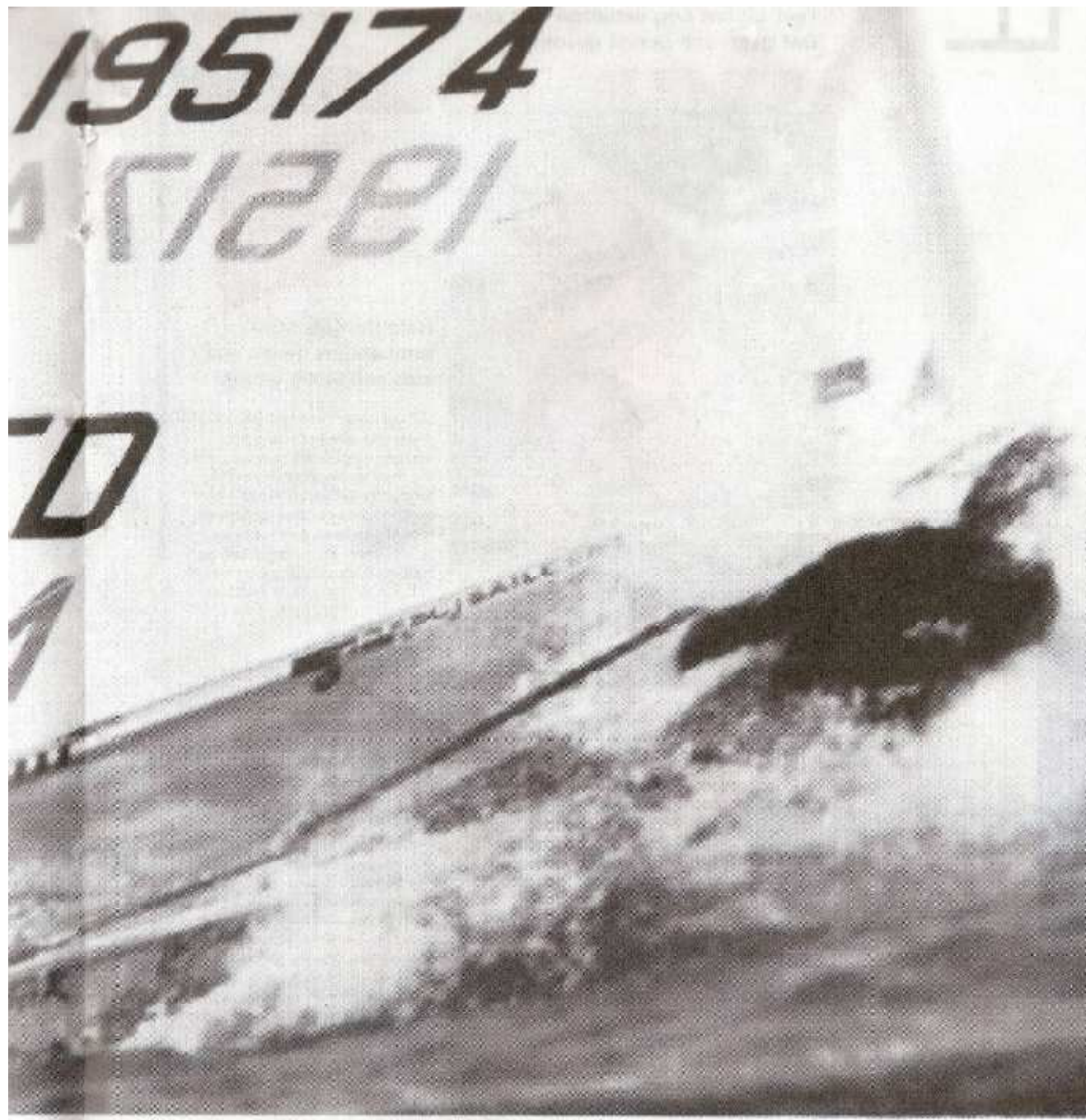
• **Training:** gemiddeld twee of drie keer per dag. Dat kan bijvoorbeeld bestaan uit anderhalf uur cardiotraining, dan drie uur zeilen en later nog eens anderhalf uur fitness.

• **Coach:** de Engelsman Mark Littlejohn (49). Bouwmeester is lyrisch over de samenwerking. „We zijn een prima duo. Hij weet zo veel van zeilen af, dat is echt bijzonder. Hij weet bovendien wat het

is om goud te winnen op de Spelen (tweemaal, red.). Mark houdt bovendien van hard werken, net als ik. Dat helpt, er is echt een klik tussen ons. Ik vaar blind op hem.”

• **Eerstvolgende belangrijke wedstrijd:** de pre-olympics in Weymouth, het water waar ook de zeilwedstrijden van Londen 2012 worden gehouden. Ze kan er zich definitief plaatsen voor de Olympische Spelen. Als de Wartense bij de beste zeven eindigt in haar Laser Radial-klasse, heeft ze haar ticket voor Londen binnen.

• www.maritbouwmeester.com of volg haar op Twitter: www.twitter.com/Marit_B

blijven er altijd zaken die je niet onder controle hebt. Zeker in het zeilen. Het weer, de wind...Dat is wel eens lastig voor een control freak als ik."

Harde tante

In het topzeilen moet ze harder zijn dan ze normaliter als persoon is. „Dat heb ik wel geleerd. Zo gaat dat in de top: iedereen wil winnen, iedereen is concurrente van elkaar." In de Laser Radial zeilt ze alleen maar tegen andere vrouwen, tijdens de Spelen is er maar één deelnemster per land. „Ieder voor zich dus", weet de Wartense. „En soms moet je dan even een harde tante zijn. Maar wél met respect voor de regels."

Ze dwong zelf meteen respect af toen ze enkele jaren geleden haar intrede deed in de zeilwereld. „Ik was een jaar of vijftien, zestien, toen ik de keuze maakte om vol voor het zeilen te gaan. Kwalificatie voor de Olympische Spelen van 2008 in Peking kwam voor mij nog te vroeg, maar dat maakte me juist extra gemotiveerd om volgend jaar in Londen wel mee te doen. En dan ook om de prijzen."

Haar vastberadenheid bleef niet onopgemerkt in de zeilwereld, zeker omdat ze nog zo jong was. „Want de meeste concurrentes uit diverse landen zijn allemaal eind twintig, begin dertig. Die zagen me in het begin echt 'het jonge meisje'. Ik paste er wat dat betreft niet echt tussen. Had ook een deel van mijn haar eraf geschoren, of zwart geverfd, om maar wat te noemen. Maar door hard te trainen en prestaties neer te zetten, komt het respect. Dan dwing je een plek af, en houden ze rekening met je als concurrente."

Vriendinnen leverde het de Friczin niet op, vertelt ze. Maar het gaat in de top om winnen en

niet om wie de aardigste is. „Ik zit er ook niet mee, misschien zijn er concurrentes die me niet mogen. Zelf respecteer ik iedereen, maar als ik iemand kan verslaan, doe ik dat. Energie steken in de vraag of anderen je wel of

Het zou mooi zijn om daar ergens volgend jaar weer te fietsen

niet aardig vinden, daar schiet je niks mee op."

Inspanningen

Wijze woorden van een jonge vrouw. „Nou ja, alweer 23 hè", zegt de op 17 juni 1988 geboren Bouwmeester. Het is leuk dat ze op haar verjaardag thuis is en die zodoende even met haar familie kon vieren. „Maar niet groots, hoor", zegt de zeilster met een half wegwerpgebaar.

Echt groots vieren is iets wat ze over ruim een jaar hoopt te doen, ergens aan de Engelse kust. Vieren dat ze goud heeft. „Het is niet dat ik er nu al van droom. Maar toen ik laatst in Weymouth de wereldbekerwedstrijd won, fietste ik daarna terug naar het appartementje waar we tijdens de Spelen ook met de Nederlandse ploeg zitten. Toen dacht ik er wel even aan hoe mooi het zou zijn om daar ergens volgend jaar weer na een prijsuitreiking langs te fietsen."

Het zou de ultieme beloning zijn voor alle inspanningen van de laatste jaren. De wind heeft ze al in de rug, dat is zeker. Nu nog de olympische medaille om haar nek.